

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, o podání žalobce ze dne 13. 10. 2015, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 3. 11. 2015, čj. 59 Na 8/2015 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočce v Liberci byl doručen návrh žalobce ze dne 13. 10. 2015, kterým se domáhal přezkumu usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2015, čj. 31 A 49/2015-25. Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci tento návrh podle obsahu vyhodnotil jako opravný prostředek - kasační stížnost, a podle § 7 odst. 4 s. ř. s. jej postoupil Nejvyššímu správnímu soudu.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) s postupem Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci nesouhlasil a podal proti usnesení o postoupení věci Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost.

[3] Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací činnosti zjistil, že usnesením ze dne 17. 12. 2015, čj. 2 As 291/2015-18, bylo již o návrhu žalobce ze dne 13. 10. 2015 směřujícího proti usnesení Krajského soudu v Brně pravomocně rozhodnuto.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že pouze v rámci tohoto řízení vedeného 2. senátem Nejvyššího správního soudu mohla být posuzována otázka příslušnosti zdejšího soudu k rozhodování ve věci návrhu žalobce ze dne 13. 10. 2015. Soud si při své rozhodovací činnosti činí úvahu o své vlastní příslušnosti sám z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud nemůže o své vlastní příslušnosti k rozhodování ve věci rozhodovat ve dvou paralelně vedených řízeních. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že v daném případě nebyly pro meritorní rozhodnutí soudu splněny podmínky řízení.

[5] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud usnesením návrh odmítne, jestliže nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný.

[6] S ohledem na shora uvedené tedy Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., odmítl.

[7] Nad rámec Nejvyšší správní soud konstatuje, že správnost postupu Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci byla 2. senátem zdejšího soudu v řízení vedeným pod sp. zn. 2 As 291/2015 aprobována.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. ledna 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu